

જરીક અમથાં જ પરિચયથી

જરીક અમથાં જ પરિચયથી, જ્યાં ભાસી ઓળખાણ જૂની;
વિરલ તે આપ્ત-સ્વજન જાણ, અ-વધ-ઘટ શુદ્ધ પ્રેમ ધૂની. - જરીક.....

હૃદય જ્યાં ભીંજતાં સ્નેહે, પરસ્પર ભાવ ન્યોછાવર;
સરળ પ્રેમાદ્ર કડુણા-ઉર, નીરાગી પ્રેમી મુક્તેશ્વર.

સરવ તીરથ ને યાત્રા-ધામ, વસ્યાં “જ્ઞાની”-ચરણરજમાં;
અહમ્-તોડક ‘આ’ ચરણામૃત, ઝબોળે ચિત્ત શુદ્ધ રસમાં. - જરીક.....

અતિશય સહેલું છે ઝૂકવું, છબી-મૂર્તિ-દીવાલ કને;
મહામુશ્કિલ છે નમવું, અહમ ઓગાળી ભાવમને.

દીવાલો ભેદ-સીમથી દૂર, યશારથ સત્ય જ્ઞાન-ગગન;
જગત કીકી ક્ષિતિજથી પર, પરમ મર્મર્ક ‘આ’ દરશન. - જરીક.....

જગતને રાગ આવે ત્યાં, જો સ્થાપે માલિકીનો ભાવ;
અહો ! બ્રહ્માંડના માલિક, યહો માલિકીનો જ અભાવ.

જે જાણીને લૂંટાયા તે, ખરીદે કાયમી નફ્ફો;
અહો ! સહજાત્મ જ્યાં વર્તે, પરમ ઉપકારી ‘જ્ઞાન’ દીપો. - જરીક.....

ચરમ પરમાર્થ યોગેશ્વર, પ્રયોગ-અવતાર કલ્યાણી;
ન ભૂતો-ભાવિ ‘અક્રમ’-સ્વર, હૃદય-બંસી મધુ-વાણી.

‘કવિ’ તો વાંસ વગડાઉં, વીંધાયો “જ્ઞાની”-કડુણાથી;
અગમ ગૈબી અવાજ ઊઠ્યાં, અભેદા આપ ઉર-સાથી. - જરીક.....

ઘણાંને રોજ મળીએ પણ, નથી મીટતું પરાયાપન;
અને ‘દાદાજી’નું સમરણ, હૃદય પ્રકાશે અપનાપન.

અજન્મા-જન્મનાં સાથી, સરવ ‘અક્રમ’ મહાત્માઓ;
અભેદા મૂળ સ્વર પ્રાર્થી, જગત્કલ્યાણ શાંતિ હો.

